

Bản tin

Chính sách & cuộc sống

SỐ 15

04-2015

Trung tâm Hành động vì sự phát triển cộng đồng - Ấn phẩm phát hành mỗi tháng 1 kỳ

TRONG SỐ NÀY:

Tin tức - Hoạt động

Trang 2 - 4

Ban biên tập:

Nguyễn Thị Lan Anh

Đàm Việt Hà

Trần Thị Minh

Văn bản mới

Trang 5

Phân tích - Bình luận

Trang 6-8

Câu chuyện pháp luật

Trang 9-10

Tuyển dụng

Trang 11

Hội thảo: “Thúc đẩy cộng đồng Tăng quyền cho người khuyết tật

Hội thảo “Thúc đẩy cộng đồng: Tăng quyền cho người khuyết tật” được diễn ra vào ngày 26/3/2015 tại Hà Nội. Hội thảo nhằm giới thiệu dự án Rights Now!, đánh giá thực trạng thực thi quyền của người khuyết tật sau khi Công ước quốc tế về quyền của người khuyết tật được phê chuẩn tại Việt Nam, đồng thời cũng là cơ hội để chia sẻ kỹ năng, công cụ, kinh nghiệm và tài liệu hỗ trợ nâng cao năng lực cho Hội/nhóm/tổ chức của hoặc vì người khuyết tật Việt Nam trong tương lai. Chương trình do MIUSA (tổ chức vận

động quốc tế Hoa Kỳ), DREDF (Quỹ Bảo vệ và Giáo dục Quyền của người khuyết tật), IFES (Quỹ quốc tế về hệ thống bầu cử Hoa Kỳ), USICD (Hội đồng Quốc tế về người khuyết tật) và Trung tâm ACDC đồng tổ chức.

Rights Now! là dự án nhằm mục tiêu tăng cường việc thực hiện và thực thi quyền và Công ước Liên hiệp quốc về quyền của người khuyết tật tại các quốc gia thành viên. Dự án sẽ thực hiện một số hoạt động để đạt được mục tiêu trên như: tập huấn, hội thảo nâng cao năng lực, hỗ trợ kỹ thuật và chuyên môn, đại biểu các quốc gia thành viên thăm quan, tìm hiểu mô hình tại Hoa Kỳ... Việt Nam sẽ là một trong ba quốc gia thành viên trong dự án này (bao gồm cả Mexico và Kenya).

Ngoài việc giới thiệu dự án, hội thảo còn là cơ hội để các hội/tổ chức của và vì người khuyết tật Việt Nam chia sẻ những kinh nghiệm đạt được trong quá trình hoạt động cũng như mong muốn, nguyện vọng trong tương lai.

Chia sẻ từ Chi hội Điếc Hà Nội

Minh Trần

KHÁM SỨC KHỎE SINH SẢN MIỄN PHÍ CHO PHỤ NỮ KHUYẾT TẬT HUYỆN TIỀN HẢI, THÁI BÌNH

Bác sĩ Bệnh viện đa khoa Tiền Hải tận tình khám sức khỏe cho phụ nữ khuyết tật

Trong khuôn khổ chương trình *Xương rồng vẫn nở hoa* do Đại sứ quán Mỹ tài trợ, Trung tâm ACDC đã kết hợp với Bệnh viện huyện Tiền Hải, Thái Bình tổ chức chương trình Khám sức khỏe sinh sản miễn phí cho phụ nữ khuyết tật của huyện. Tham gia tình nguyện cho chương trình còn có Hội đồng hương Sinh viên Đại học Y tại Hà Nội.

Phát biểu tại lễ khai mạc, ông Trần Quang Trung, Giám đốc Bệnh viện cho biết: “Chăm sóc sức khỏe cộng đồng là việc làm hết sức ý nghĩa, và phụ nữ khuyết tật là những người cần sự quan tâm nhất của cộng đồng, không những vấn đề sức khỏe mà còn cả vấn đề tinh thần. Trong khuôn khổ chương trình này, bệnh viện sẽ huy động bác sĩ nội, ngoại, chuyên ngành sản phụ khoa... khám và tư vấn. Chúng tôi hy vọng đây là một dấu ấn tốt đẹp thể hiện sự liên kết giữa các tổ chức phi chính phủ, các tổ chức từ thiện, chính quyền địa phương và tổ chức y tế trong công tác hỗ trợ cộng đồng, đặc biệt là người khuyết tật.”

Chị Tô Lan Phương, chủ tịch Câu lạc bộ Thanh niên khuyết tật huyện Tiền Hải chia sẻ: “Đây là niềm vui đối với chị em khuyết tật. Phụ nữ khuyết tật ở vùng nông thôn như chúng tôi rất ít được biết đến các chương trình thăm khám miễn phí dành riêng cho mình. Đây là chương trình đầu tiên diễn ra tại Tiền Hải mà chúng tôi được tham gia. Tôi mong rằng sẽ có thêm nhiều hơn nữa những chương trình ý nghĩa như thế này dành cho phụ nữ khuyết tật nói chung và người khuyết tật nói riêng.”

Chương trình khám sức khỏe sinh sản miễn phí dành cho phụ nữ khuyết tật là một trong những hoạt động dành riêng cho phụ nữ khuyết tật của Trung tâm ACDC. Trung tâm ACDC đang nỗ lực để mở rộng chương trình ra các tỉnh khác nhằm giúp phụ nữ khuyết tật được nâng cao năng lực và chăm sóc sức khỏe thường xuyên hơn.

Minh Trần

CÂU CHUYỆN THÀNH CÔNG:

Phục hồi chức năng, hòa nhập xã hội

Ông Đặng Văn Hiệp là người khuyết tật do tai nạn trong chiến tranh từ năm 1973. Hậu quả là ông cắt cụt chân dưới gối. Năm 9 tuổi, ông đã được tổ chức Terre des hommes giới thiệu đến Viện Phục hồi chức năng Quốc gia Sài Gòn (sau 1995 đã được đổi tên thành Trung tâm Phục hồi chức năng TP. Hồ Chí Minh) để lắp đặt hai chân giả dưới gối.

Vào năm 1993, ông tham gia Dự án của ICRC, khi không được tiếp tục nhận được dịch vụ cung cấp dụng cụ chân giả miễn phí vì đã ở tuổi trưởng thành và ông không có khả năng tự chi trả cho các dụng cụ. Từ đó ông được hưởng lợi 3 lần từ ICRC và SFD vào những năm 1994, 2002 và 2014. Các chi phí cho dụng cụ và các khoản phụ cấp cho ăn uống và phương tiện đi lại đều do ICRC và SFD chi trả, cung cấp cho ông dịch vụ hỗ trợ phù hợp. Ông có thể sử dụng chân giả một cách thoải mái do đã được luyện tập và điều chỉnh cho phù hợp tại xưởng dụng cụ. Nhìn ông kéo các túi cà phê và trái chuối ra phơi khô trên mặt đất, không ai có thể nghĩ rằng ông đang đi lại và làm việc bằng chân giả. Dụng cụ trợ giúp, cụ thể là chân giả trở thành một bộ phận hỗ trợ đắc lực cho ông trong quá trình sinh hoạt và lao động. Đây cũng là một minh chứng thể hiện vai trò quan

trọng của dụng cụ trợ giúp và phục hồi chức năng dành cho người khuyết tật.

Tuy ông Hiệp năng động, nhưng ông không phải là trụ cột kinh tế trong gia đình, nguồn thu nhập ổn định của gia đình hoàn toàn dựa vào người vợ tháo vát của ông. Với sự hỗ trợ từ chân giả, ông đã cùng vợ xây dựng cơ nghiệp từ việc trồng vài cây cà phê từ những năm 1987, cho đến giờ là hơn 2 hecta ruộng cà phê. Đến năm 2007, vợ chồng ông đã có thể bỏ căn lều gỗ, xây một căn nhà gạch vững chãi, đồng thời cho 3 đứa con (2 con gái 25 và 18 tuổi, 1 con trai 16 tuổi) được hưởng 1 cuộc sống đầy đủ và 1 chương trình giáo dục ổn định. Đây có thể coi là một thành công lớn của ông Hiệp và gia đình, khi sinh sống ở 1 nơi mà 15 năm trước vẫn là một khu vực hẻo lánh không có mạng lưới điện. Trong cuộc trò chuyện với hàng xóm của gia đình ông, có thể thấy ông rất được mọi người xung quanh tôn trọng và quý mến. Bản thân ông cũng rất hạnh diện về những gì mình đã đạt được.

Đây chính là một trường hợp điển hình về hòa nhập cuộc sống xã hội hoàn toàn nhờ chương trình phục hồi chức năng vật lý của ICRC-SFD.

Lê Nhật (ICRC - SFD)

Thông tư 01/2015/TT-BNV của Bộ Nội vụ hướng dẫn thực hiện điều chỉnh mức trợ cấp hàng tháng đối với cán bộ xã đã nghỉ việc theo Quyết định số 130-CP ngày 20 tháng 6 năm 1975 của Hội đồng chính phủ và Quyết định số 111-HĐBT ngày 13 tháng 10 năm 1981 của Hội đồng Bộ trưởng.

Theo đó Thông tư có đưa ra quy định:

Cán bộ xã già yếu đã nghỉ việc theo điều 2 Nghị định 09/2015/NĐ-CP từ ngày 01/01/2015 sẽ được tăng thêm 8% mức trợ cấp hàng tháng so với mức trợ cấp được hưởng vào thời điểm tháng 12/2014.

Cụ thể:

- Nguyên là Bí thư Đảng ủy, Chủ tịch UBND xã: 1.568.000 đồng/tháng;
- Nguyên là Phó Bí thư, Phó Chủ tịch, Thường trực Đảng ủy, Ủy viên thư ký UBND, Thư ký HĐND xã, Xã đội trưởng, Trưởng công an xã: 1.512.000 đồng/tháng;
- Đối với các chức danh còn lại: 1.388.000 đồng/tháng.

Việc tăng trợ cấp như trên thực hiện theo hướng dẫn tại Thông tư 01/2015/TT-BNV, ban hành ngày 13 tháng 02 năm 2015; Chính thức có hiệu lực từ ngày 01 tháng 04 năm 2015.

Thông tư 05/2015/TT-BYT của Bộ Y tế ban hành Danh mục thuốc đông y, thuốc từ dược liệu và vị thuốc y học cổ truyền thuộc phạm vi thanh toán của quỹ bảo hiểm y tế kèm theo; Thông tư được ban hành ngày 17 tháng 03 năm 2015.

Thông tư đưa ra danh mục thuốc đông y được bảo hiểm thanh toán gồm:

- 229 loại thuốc đông y, thuốc từ dược liệu (xếp thành 11 nhóm).
- 349 vị thuốc y học cổ truyền (xếp thành 30 nhóm).

Đồng thời, Thông tư còn hướng dẫn rõ cách sử dụng danh mục thuốc, vị thuốc này.

Thông tư này có hiệu lực từ ngày 01/05/2015 và thay thế Thông tư 12/2010/TT-BYT.

Công văn 1268/BGDĐT-VP của Bộ Giáo dục và Đào tạo hướng dẫn việc tổ chức ôn thi tốt nghiệp THPT quốc gia 2015, ban hành ngày 18 tháng 03 năm 2015.

Công văn đề cập tới một số vấn đề cần quan tâm:

Các trường THPT, trung tâm giáo dục thường xuyên phải hoàn thành chương trình lớp 12 theo đúng kế hoạch, tuyệt đối không được cắt xén chương trình đã quy định.

Các tổ chuyên môn, giáo viên dạy các môn thi THPT quốc gia chủ động xây dựng kế hoạch, nội dung ôn tập, chú ý các nội dung kiến thức của chương trình theo Công văn 5842/BGDĐT-VP ngày 01/09/2011.

Nội dung thi nằm trong chương trình THPT, chủ yếu là lớp 12; Bộ không phát hành tài liệu ôn tập và không bắt buộc giáo viên, học sinh sử dụng tài liệu tham khảo.

Việc tổ chức học thêm (nếu có) để ôn thi thực hiện theo Thông tư 17/2012/TT-BGDĐT, quy định của UBND cấp tỉnh và đảm bảo tính tự nguyện của học sinh.

Không được tổ chức phát hành, ép buộc học sinh mua tài liệu tham khảo nói chung, bộ sách ôn tập kì thi THPT quốc gia nói riêng.

Người khuyết tật tham gia giao thông: chính sách & thực tiễn

Luật Người khuyết tật được Quốc hội thông qua ngày 17/6/2010, và có hiệu lực từ ngày 01/01/2011. Với 10 chương và 53 điều, Luật người khuyết tật quy định rất rõ về các khía cạnh như Quyền và nghĩa vụ của người khuyết tật, các chính sách của nhà nước đối với người khuyết tật, như chính sách y tế, chính sách giáo dục, chính sách dạy nghề và việc làm, chính sách nhà chung cư và công trình công cộng, chính sách về công nghệ thông tin và truyền thông, chính sách bảo trợ xã hội. Trong phạm vi bài viết này, người viết chỉ đề cập tới một số quy định cụ thể trong chính sách nhà chung cư và công trình công cộng, đó là những quy định liên quan tới việc tham gia giao thông của người khuyết tật.

Đề cập tới việc tham gia giao thông của người khuyết tật có nghĩa là đề cập tới các loại hình giao thông mà người khuyết tật sử dụng, như giao thông đường bộ, đường sắt, đường thủy hay đường hàng không. Để đảm bảo người khuyết tật có thể sử dụng được những loại hình giao thông này, Luật người khuyết tật dành 02 điều Luật (Điều 41 và Điều 42) quy định cụ thể về vấn đề này như sau:

Khoản 2, 3, 4 Điều 41 thể hiện khả năng tham gia giao thông của người khuyết tật:

“2. Người khuyết tật khi tham gia giao thông bằng các phương tiện giao thông công cộng được sử dụng các phương tiện hỗ trợ hoặc sự trợ giúp tương ứng; được phép mang theo và miễn phí khi mang phương tiện, thiết bị hỗ trợ phù hợp.

3. Người khuyết tật đặc biệt nặng và người khuyết tật nặng được miễn, giảm giá vé, giá dịch vụ khi tham gia giao thông bằng một số phương tiện giao

thông công cộng theo quy định của Chính phủ.

4. Người khuyết tật được ưu tiên mua vé, được giúp đỡ, sắp xếp chỗ ngồi thuận tiện khi sử dụng các phương tiện giao thông công cộng.”

Khoản 1, 2, 3, 4, 5 Điều 42 quy định:

“1. Phương tiện giao thông công cộng phải có chỗ ưu tiên cho người khuyết tật; có công cụ hỗ trợ lên, xuống thuận tiện hoặc sự trợ giúp phù hợp với đặc điểm của người khuyết tật.

2. Phương tiện giao thông công cộng để người khuyết tật tiếp cận sử dụng phải đáp ứng quy chuẩn kỹ thuật quốc gia về giao thông tiếp cận do cơ quan nhà nước có thẩm quyền ban hành.

3. Đơn vị tham gia vận tải công cộng phải đầu tư và bố trí phương tiện bảo đảm quy chuẩn kỹ thuật về giao thông tiếp cận trên các tuyến vận tải theo tỷ lệ do Chính phủ quy định trong từng thời kỳ.

4. Phương tiện giao thông công cộng đáp ứng quy chuẩn kỹ thuật quốc gia về giao thông tiếp cận được miễn, giảm thuế theo quy định của pháp luật về thuế khi sản xuất, nhập khẩu.”

Theo những quy định này thì việc người khuyết tật tham gia giao thông với bất kỳ loại hình giao thông nào cũng sẽ đảm bảo việc được sử dụng các phương tiện hỗ trợ hoặc sự trợ giúp tương ứng để người khuyết tật có thể tiếp cận và sử dụng được; đặc biệt các phương tiện giao thông cũng phải đảm bảo đầy đủ các công cụ hỗ trợ lên, xuống thuận tiện hoặc sự trợ giúp phù hợp với đặc điểm của người khuyết tật để người khuyết tật có thể tiếp cận sử dụng. Các quy định này rất phù hợp với nội hàm của Công ước quốc tế về Quyền của người khuyết tật, cụ thể được quy định tại Điều 20 của Công ước.

Theo tinh thần của Điều luật này, các quốc gia thành viên công ước này thực hiện những biện pháp hữu hiệu để đảm bảo sự độc lập trong đi lại của người khuyết tật ở mức độ cao nhất có thể, bao gồm bằng cách: Tạo điều kiện đi lại cho người khuyết tật bằng phương tiện và thời gian mà họ lựa chọn, với chi phí có thể chấp nhận được.

“Điều 20 Công ước quốc tế về quyền của NKT_Di chuyển cá nhân nêu rõ:

Các Quốc gia thành viên của Công ước này cam kết thực hiện các biện pháp hiệu quả để đảm bảo sự di chuyển cá nhân ở mức độ độc lập nhất có thể cho người khuyết tật, bao gồm:

(a) hỗ trợ khả năng di chuyển cá nhân của người khuyết tật theo cách và vào thời điểm mà họ lựa chọn, với chi phí hợp lý;

(b) hỗ trợ khả năng tiếp cận của người khuyết tật với các phương tiện trợ giúp di chuyển có chất lượng, các trang thiết bị, công nghệ trợ giúp, các phương tiện và các hình thức hỗ trợ cá nhân, và bao gồm cả việc tạo ra sự dồi dào của các phương tiện ở chi phí hợp lý ;

(c) tổ chức tập huấn các kỹ năng di chuyển cho người khuyết tật và các chuyên gia làm việc hỗ trợ người khuyết tật.

(d) khuyến khích các đơn vị sản xuất dụng cụ và công nghệ trợ giúp di chuyển quan tâm đến tất cả các khía cạnh và yếu tố di chuyển cho người khuyết tật.”

Quy định này cũng thể hiện trong Luật người khuyết tật và trong các văn bản luật khác, như Luật giao thông đường bộ¹, Luật đường sắt² hay Luật hàng không dân dụng³. Những quy định này còn được cụ thể hóa trong thông tư số 39/2012/TT-BGTVT của Bộ giao thông vận tải ngày 24/9/2012 Hướng dẫn thực hiện quy chuẩn kỹ thuật quốc gia về kết cấu hạ tầng giao thông, công cụ hỗ trợ và chính sách ưu tiên người khuyết tật tham gia giao thông công cộng. Bên cạnh đó, người khuyết tật còn được đảm bảo những quyền trợ giúp khác, cụ thể được quy định tại Khoản 3 Điều 5 Thông tư này: “3. Thông tin trợ giúp người khuyết tật:

a) Tổ chức, cá nhân quản lý, kinh doanh vận tải hành khách bằng phương tiện giao thông công cộng có trách nhiệm bố trí thiết bị, công cụ và nhân viên để trợ giúp người khuyết tật lên, xuống phương tiện được thuận tiện. Phương án trợ giúp này phải được thông báo ở những nơi dễ nhận biết tại các bến, nhà ga để người khuyết tật tiếp cận, sử dụng.

b) Khuyến khích tổ chức, cá nhân quản lý, kinh doanh điểm dừng, đỗ, bến, nhà ga; kinh doanh vận tải hành khách bằng phương tiện giao thông công cộng tổ chức bộ phận, cổng thông tin để tiếp nhận phản ánh, hướng dẫn, trả lời và trợ giúp người khuyết tật tham gia giao thông bằng phương tiện giao thông công cộng.”

Quy định là như vậy, nhưng trên thực tế thì vẫn còn khá nhiều điểm cần thảo luận. Phương tiện hỗ trợ không hẳn đều đã có và đồng bộ đối với các loại hình giao thông. Ví dụ như đã có xe bus tiếp cận với người khuyết tật nhưng lại mới chỉ dừng lại ở các thành phố lớn với số lượng có hạn; kết cấu của các toa tàu (giao thông đường sắt), với bậc lên xuống khá cao, cửa lên nhỏ khiến người sử dụng xe lăn hay người khuyết tật chân, người khiếm thị... rất khó khăn hoặc không thể lên, xuống tàu. Đối với loại hình giao thông bằng đường hàng không, hiện tại thiết bị, công cụ hỗ trợ người khuyết tật (ví dụ như xe nâng) không nhiều và không phải ở cảng nào cũng có, chỉ mới có ở một vài cảng hàng không lớn như cảng hàng không Nội Bài, Đà Nẵng, Tân Sơn Nhất... Ngoài ra, các nhân viên hỗ trợ cũng hạn chế kinh nghiệm trong cách trợ giúp người khuyết tật. Hiện nay, các hãng vận chuyển đang dần hoàn thiện cơ sở hạ tầng cũng như chất lượng dịch vụ để phục vụ người khuyết tật được tốt hơn. Ví dụ như Vietnam Airline đã triển khai chính sách ưu đãi cho khách hàng là người khuyết tật nhằm mang lại cho người khuyết tật thêm nhiều cơ hội tham gia giao thông và đi lại bằng máy bay. Theo đó, bắt đầu từ tháng 10/2014, người khuyết tật khi mua vé máy bay sẽ được giảm 15% giá vé cho hạng ghế phổ thông (hạng đặt chỗ M và Y) trên tất cả các hành trình

Người khuyết tật tham gia giao thông: chính sách & thực tiễn

(tiếp trang 7)

nội địa do NVA và VASCO cung cấp⁴. Ngoài ra, Vietnam Airline cũng có những chính sách cụ thể về việc hỗ trợ xe lăn, xe nâng và những phương tiện hỗ trợ khác đối với khách hàng là người khuyết tật⁵. Vietjet air cũng có những quy định phương tiện trợ giúp rất cụ thể dành cho hành khách đặc biệt trên máy bay, như đối với những người đi lại khó khăn, phải sử dụng xe lăn; đối với khách hàng là người khiếm thị, khiếm thính hay đối với hành khách có khổ người quá cỡ⁶.

Đối với hành khách đi lại khó khăn:

- Dịch vụ xe lăn trên sân đỗ: trợ giúp hành khách có khả năng tự di chuyển lên, xuống máy bay và trong khoang hành khách của máy bay, nhưng cần trợ giúp bằng xe lăn dưới mặt đất (trong nhà ga, trên sân đỗ). Hành khách phải đặt trước khi có nhu cầu sử dụng.

- Dịch vụ xe lăn xuống máy bay: trợ giúp hành khách có khả năng tự di chuyển trong khoang hành khách của máy bay nhưng cần trợ giúp bằng xe lăn dưới mặt đất, trợ giúp (có thể sử dụng đường ống, xe nâng hoặc trợ giúp của nhân viên hàng không) trong quá trình lên, xuống máy bay. Hành khách phải đặt dịch vụ trước 24h so với thời gian máy bay cất cánh.

Để sử dụng những dịch vụ này, hành khách cần phải đặt dịch vụ này trước khi có nhu cầu sử dụng, với thời gian đặt trước dao động trong khoảng 24h trước giờ máy bay khởi hành theo kế hoạch. Đặc biệt, nếu hành khách yêu cầu dịch vụ tiếp viên đi kèm thì phải đặt trước, được xác nhận và trả giá dịch vụ tiếp viên đi kèm. Mức giá dịch vụ tiếp viên đi kèm: Bằng mức giá áp dụng cho người lớn tương ứng với khoảng dịch vụ mà khách yêu cầu dịch vụ sử dụng...

Chính sách nhiều, khá đầy đủ và toàn diện. Câu chuyện là ở khía cạnh thực thi. Nếu thực hiện đúng theo những quy định của pháp luật, cũng như lắng nghe, hiểu và thông cảm, thân thiện với người khuyết tật thì chắc chắn quyền tiếp cận và tham gia giao thông công cộng của người khuyết tật sẽ được đảm bảo. Đây cũng là cách rất tốt để người khuyết tật đảm bảo được quyền cơ bản của mình, tham gia vào cuộc sống bình đẳng như tất cả mọi người.

Nguyễn Ngọc Lan

Trưởng phòng Tư vấn pháp luật Trung tâm ACDC

Chú thích:

1. Khoản 1 Điều 44 Luật giao thông đường bộ: Công trình đường bộ xây dựng mới, nâng cấp và cải tạo phải bảo đảm tiêu chuẩn kỹ thuật và điều kiện an toàn giao thông cho người, phương tiện tham gia giao thông đường bộ, trong đó có người đi bộ và người khuyết tật. Đường đô thị xây dựng phải có hè phố, phần đường, cầu vượt, hầm và tổ chức giao thông cho người đi bộ, người khuyết tật đi lại an toàn, thuận tiện.

2. Điểm a Khoản 1 Điều 21 Luật đường sắt: Ga hành khách là hệ thống công trình được xây dựng để đón, trả khách, thực hiện dịch vụ liên quan đến vận tải hành khách và tác nghiệp kỹ thuật; ga hành khách phải có công trình dành riêng phục vụ hành khách là người khuyết tật.

3. Thông báo kịp thời cho hành khách thông tin về chuyến bay; phải quan tâm, chăm sóc hành khách, đặc biệt đối với hành khách là người tàn tật hoặc cần sự chăm sóc trong quá trình vận chuyển.

4. <http://www.vietnamairlines.com/vi/gioi-thieu-cong-ty/thong-cao-bao-chi/vna-trien-khai-chinh-sach-uu-dai-danh-cho-nguoi-khuyet-tat>

5. <http://www.khong.vn/quy-dinh-ve-hanh-khach-khuyet-tat-cua-hang-hang-khong-vietnam-airlines.html>

6. <http://vietjet.net/ban-tin-hang-khong/quy-dinh-danh-cho-hanh-khach-dac-biet-tren-may-bay.html>

ĐẰNG SAU MỘT BÀI VĂN LẠC ĐỀ

Là một giáo viên dạy văn, tôi đã từng chăm qua nhiều bài văn của học sinh, có những lúc bật cười vì câu văn có phần ngô nghê và thơ đại của các em, có lúc lại đau đầu để sửa từng lỗi chính tả, ngữ pháp, hành văn thiếu mạch của học sinh, có lúc lại vui mừng vì đọc được một bài văn với những ý tưởng và hành văn mới mẻ, độc đáo. Tối nay, có một bài văn, dù được viết với tình cảm chân thành, xúc động, thậm chí khi đọc những câu chữ mộc mạc trong bài mà lòng tôi thấy nao nao, nhưng lại không biết nên cho điểm em thế nào. Cuối cùng, tôi chỉ có thể phê vào dòng chữ: “Lạc đề, bài viết về bà nội rất xúc động nhưng đề bài yêu cầu kể về mẹ”.

Đêm đó, tôi cứ trăn trở suy nghĩ mãi, tôi cảm thấy đằng sau những lời kể về bà của bài văn ấy là một câu chuyện dài với nhiều góc khuất. Bài văn đó là của một học sinh tên T, ở lớp tôi chủ nhiệm. T là học sinh nghèo, có học lực khá, sống nội tâm, ít nói và thường hay ngồi một mình. Là một học sinh ngoan, thành tích không có gì đáng phàn nàn và khá mờ nhạt trong lớp.

Ngày hôm sau tôi quyết định gặp riêng T để trao đổi thêm về bài kiểm tra văn vừa rồi và hiểu kỹ hơn về hoàn cảnh của em. Nhưng dường như em không muốn kể gì về gia đình hay đưa ra lời giải thích cho bài văn lạc đề đó. Cả buổi nói chuyện em chỉ cúi gằm mặt, lẩn tránh ánh nhìn của tôi và nói: “Em xin lỗi.” Tâm trạng của tôi trở lên nặng nề hơn vì tôi không biết mình nên làm sao với cậu học sinh ngoan ngoãn đến mức trầm lặng của mình. Cuối cùng, tôi quyết định đến thăm nhà T.

Khi đến nhà T, tôi đã chuẩn bị tâm lý vì biết gia đình T thuộc hộ nghèo, nhưng nhìn thấy ngôi nhà nhỏ tồi tàn trước mắt tôi vẫn bị bất ngờ, lòng thấy xót xa, và tự trách cho sự vô tâm với học trò của mình.

Ảnh minh họa

Sau vài câu gọi, ở trong nhà mới có tiếng thưa vọng ra, một người phụ nữ tầm ngoài 65, chân phải bị tật, dáng khá gầy với nước da đen sạm, mái tóc đã bạc nửa đầu tập tễnh bước từng bước khó nhọc đi ra.

- Thưa bà, đây có phải nhà em T không ạ? – Tôi lễ phép cất tiếng hỏi.

- Đúng rồi, cháu là...?

Đôi mắt mờ đục của bà nhìn tôi dò hỏi. Tôi vội vàng tiếp lời:

- Dạ, cháu là giáo viên chủ nhiệm của em T, hôm nay cháu đến đây để thăm gia đình và muốn trao đổi thêm về tình hình của em T. Bà là bà nội của em T phải không ạ?

Nghe đến đây, vẻ mặt hơi bà giãn ra, rồi lại chợt nhíu mày, lo lắng hỏi tôi:

- Vâng, tôi là bà nội cháu T. Nó không đi học à cô giáo? Trưa nay tôi thấy nó xách cặp đi học rồi mà?

- Dạ không, T có đi học bà ạ. Bà đừng lo. Cháu đến đây chủ yếu để tâm sự với gia đình thôi ạ. – Tôi vội tiến lại đỡ bà và lên tiếng trấn an.

Đăng sau một bài văn lạc đề (tiếp trang 9)

Lúc này, mặt bà mới buông lỏng, nở nụ cười vồn vã, mời tôi vào nhà:

- Quý hóa quá, hôm nay mới được gặp cô giáo, đầu năm họp phụ huynh tôi già cả, chân lại có tật không đi được nên đành nhờ cô hàng xóm đi họp thay, mong cô thông cảm.

Tôi cẩn thận đỡ bà cùng vào. Khi vào nhà, nhìn nóc nhà cũ kỹ, có vài tia nắng chiều xuyên qua các lỗ thủng trên mái ngói, chiếc giường và bộ bàn ghế đơn sơ lung lay sắp đổ, tôi không kìm được thốt lên tiếng hỏi:

- Nhà thế này, sao nhà mình không sửa đi? Trời mưa gió thì ở thế nào được ạ?

Bà ngồi xuống, rót nước mời tôi rồi chậm rãi nói:

- Phải chịu thôi cô, nhà chỉ có tôi, thằng T với chú nó. Chú nó bị tai nạn lao động, liệt toàn thân, vẫn nằm trên giường trong buồng kia bao năm nay. Thằng T thì còn nhỏ, bà thì cũng chả trèo leo mà sửa được, tiền không có...

Tôi lặng người đi một lúc và không biết nên nói tiếp điều gì. Rồi tôi cũng dè dặt hỏi:

- Vậy còn bố và mẹ T đâu ạ?

- Mẹ nó bỏ bố con nó đi theo người đàn ông khác từ năm nó lên 3 tuổi... - Nói đến đây giọng bà nghẹn ngào đi, nước mắt từ từ lăn trên khuôn mặt già nua của bà - Bà nuôi nó từ đó đến giờ, bố nó kể từ lúc mẹ nó bỏ đi cũng đâm ra chán nản, không để tâm được đến nó. Chỉ biết đi làm để không phải nghĩ đến cảnh vợ con. Nên bà vừa phải thay mẹ, lại phải thay cha nuôi dạy nó. Mà mọi thứ nào có yên ổn, bố nó muốn giàu nhanh, vì hận chuyện vợ bỏ theo trai vì nhà nghèo, nên theo người ta đi buôn ma túy. Nhà nghèo, có được ăn học gì đâu, cũng

không biết gì về pháp luật, không biết buôn cái đó sẽ bị phán tử hình, cứ nghĩ buôn 1 ít không sao. Ngờ đâu... Giờ bố nó đang ở trong tù chờ ngày thi hành án, mà không biết rồi bà và thằng T có điều kiện lên gặp được bố nó lần cuối hay không...

Bà thở dài, bàn tay chai sạn vội vàng lau đi những giọt nước mắt. Tôi bồi hồi hỏi:

- Thế giờ gia đình mình có được chính quyền hỗ trợ gì không bà? Còn chú của T nữa, chú ấy bị tai nạn lao động có được bồi thường gì không bà?

Bà lắc đầu nói:

- Hỗ trợ ở địa phương thì coi như có đi, vì cũng được xếp vào diện hộ nghèo, nên đóng góp cái nợ cái kia cũng được miễn đôi chút. Còn làm chế độ cho chú nó, còn cả bà nữa, bà không biết làm. Người ta cứ bảo bà lên xã để làm, có luật rồi đó, nhưng bà 1 chữ to không biết thì biết luật nó thế nào. Còn chú thằng T, cũng lại cái gì mà luật lao động đó, hồi nó mới bị, nhiều người cũng bảo phải đòi bồi thường, luật quy định rồi, nhưng nhà lúc đó có mỗi bà và thằng T còn nhỏ, bố thằng T thì đi biệt biệt, không báo tin được, nên cuối cùng cũng chả làm gì...

Nghe câu chuyện của bà, lòng tôi ngổn ngang,, nhưng cũng không biết phải giúp bà thế nào...

Để an ủi bà, tôi đã đọc cho bà nghe bài văn của T kể về bà, nghe xong bà mỉm cười cười hiền hậu, nhìn vào chiếc giường nơi bà và T ngủ hằng ngày, nhẹ giọng nói:

- T là một đứa hiếu thảo, đòi bà khổ vì chồng, vì con nhưng may ông trời đền cho bà 1 đứa cháu biết thương bà, chỉ mong nó thành người là bà mãn nguyện rồi...

Nhìn vào đôi mắt mờ đục ngấn nước những vằn ánh lên những niềm hi vọng về đứa cháu của bà, lòng tôi run lên một niềm xúc động, có lẽ tôi không thể giúp gì nhiều cho bà và T, nhưng tôi có thể là người bắc lên cây cầu cầu để gia đình bà có thể chạm đến quyền lợi mà đáng ra họ đã được hưởng từ lâu, là người bắc lên cây cầu để T có thể đi xa hơn trên con đường trau dồi học vấn và thành người...

Bình Nguyễn

CÔNG TY GIẢI PHÁP TRUYỀN THÔNG T&T VIỆT NAM (T&T Media)

Vị trí: Nhân viên tư vấn quảng cáo Google

Số lượng cần tuyển: 6

Ưu tiên: người khuyết tật

Địa điểm làm việc: Hà Nội

Mô tả công việc:

- Tư vấn dịch vụ GOOGLE, giải đáp các thắc mắc của khách hàng.
- Quản lý thường xuyên các khách hàng hiện tại.
- Tìm kiếm khách hàng

Yêu cầu chung:

- Giới tính: Nữ
- Giọng nói tốt
- Kiên trì, tỉ mỉ, có trách nhiệm trong công việc.
- Sử dụng máy tính thành thạo.
- Yêu thích công việc tư vấn, có đam mê, mục tiêu và nhiệt huyết trong công việc

Quyền lợi được hưởng:

- Lương thưởng hấp dẫn= 2tr - 3tr (Lương Cứng) + % hợp đồng + thưởng hấp dẫn (từ 20 - 40 %)
- Được làm việc trong môi trường năng động, chuyên nghiệp
- Hưởng các chế độ, chính sách theo luật lao động và theo chế độ riêng của công ty.
- Làm việc giờ hành chính từ thứ 2- thứ 7 hàng tuần (Chiều thứ 7 được nghỉ), nghỉ lễ, phép năm
- Chưa có kinh nghiệm sẽ được đào tạo chuyên sâu

Liên hệ: CÔNG TY GIẢI PHÁP TRUYỀN THÔNG T&T VIỆT NAM

Địa chỉ liên hệ: Phòng E601 Tòa Nhà Lilama, 124 Minh Khai, Hai Bà Trưng, Hà Nội

Điện thoại liên hệ: 0963.212.115 - 0902289115

Email: ttmediavietnam@gmail.com

Công ty TNHH tư vấn và Dịch thuật A2Z

Nhằm tạo điều kiện cho những người không may mắn, Công ty TNHH tư vấn và Dịch thuật A2Z tuyển dụng nhân viên văn phòng (20 người) tại Hà Nội, Đà Nẵng, TP. Hồ Chí Minh .

Vị trí tuyển dụng: Nhân viên văn phòng

Loại hình công việc: Toàn thời gian cố định

Địa điểm làm việc: Hà Nội

Số lượng cần tuyển: 20

Mức lương: Thỏa thuận

Yêu cầu: thật thà, cầu tiến, biết sử dụng máy tính.

Hạn nộp hồ sơ: 30/4/2015

Ưu tiên:

- Những phụ nữ là người khuyết tật hoàn cảnh khó khăn.
- Những người có mong muốn đi làm nhưng lâu chưa xin được việc.
- Những người cao tuổi ngại đi xin việc.
- Những người không có bằng cấp hoặc bằng cấp không cao.

Mọi chi tiết liên hệ: Mr. Lưu Xuân Kế

Điện thoại: 0966 779 888

Email: luuxuanke@gmail.com

Trung tâm Hành động vì sự phát triển cộng đồng (Trung tâm ACDC) là một tổ chức Phi chính phủ Việt Nam làm việc trong lĩnh vực hỗ trợ người khuyết tật và những nhóm người yếu thế khác trong cộng đồng đồng. Chúng tôi với một đội ngũ nhân sự trẻ, giàu nhiệt huyết và kinh nghiệm đang tìm kiếm những giải pháp khả thi nhằm xây dựng một xã hội không vật cản và vì quyền của người khuyết tật với tôn chỉ mục đích “Chúng tôi

Hàng tháng, Trung tâm ACDC cho ra mắt bản tin chính sách & cuộc sống để phục vụ hữu ích hơn cho nhu cầu cập nhật tin tức của người khuyết tật Việt Nam và những tổ chức, cá nhân làm việc trong lĩnh vực người khuyết tật tại Việt Nam. Chúng tôi luôn hy vọng sẽ có những góp ý và cộng tác của các độc giả để bản tin ngày càng phong phú, đa dạng và thiết thực hơn với. Mỗi bản tin ngoài được in giấy, sẽ được chuyển tải trên email list của diễn đàn người khuyết tật Việt Nam và trang web của Trung tâm tại địa chỉ <http://acdc.org.vn>. Khi sao chép nội dung, cần liên lạc với Ban biên tập và ghi rõ nguồn..

Liên hệ với Ban biên tập bản tin của Trung tâm ACDC:

Điện thoại: 04 6291 0814 Email: minhtran@acdc.org.vn.

Địa chỉ: Phòng 12A08, Tòa nhà VNT, 19 Nguyễn Trãi, Thanh Xuân, Hà Nội.

ICRC Special Fund for the **Disabled**